

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Biskupcu I Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Katarzyna Wilchowska
Protokolant:	stażysta Magdalena Elżbieta Jabłońska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 29 listopada 2017 r. w B.

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego z siedzibą w W.

przeciwko P. F.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego P. F. kwoty 1.421,92 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu wg. norm przepisanych, w tym koszty zastępstwa procesowego i 17 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu swojego roszczenia powód wskazał, że pozwany oraz (...) Bank (...) S.A. zawarli 17 grudnia 2001 r. umowę bankową o numerze (...)HW-662, na podstawie której Bank udostępnił środki pieniężne. Pozwany nie wywiązywał się z ustalonych warunków, dlatego Bank wypowiedział mu umowę. Następnie 13 grudnia 2010 r. Bank przelał wierzytelność na (...) Bank S. A., który przelał wierzytelność na (...) Windykacje Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty. (...) Windykacje Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty w ramach zawartego porozumienia przeniósł wszelkie prawa i obowiązki wynikające z umowy na (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty. Powód natomiast zawarł z (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty umowę przelewu 31 maja 2016 r., która obejmowała również wierzytelność wobec pozwanego. Na zadłużenie pozwanego składają się następujące kwoty: 395,64 zł tytułem niespłaconego kapitału, 876,28 zł skapitalizowanych odsetek umownych i za opóźnienie oraz 150,00 zł stanowiąca opłaty, prowizje i koszty.

Pozwany P. F. nie zajął stanowiska na piśmie, natomiast na rozprawie przyznał, że zawarł umowę na pilarkę w 2001 r. i zobowiązał się do spłaty w 12 ratach, a umowa nie została mu wypowiedziana. Pierwsze pisma w tej sprawie przyszły od powoda. Podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił, co następuje:

Pozwany zawarł 17 grudnia 2001 r. ze (...) Bankiem (...) S.A. w L. umowę kredytową na zakup pilarki spalinowej, w której zobowiązał się do spłaty kredytu wraz z odsetkami w 12 równych miesięcznych ratach.

(dowód: umowa kredytowa k. 6-7)

W dniu 31 maja 2016 r. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. zawarł z (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym z siedzibą w W. umowę przelewu wierzytelności. Oba podmioty reprezentowane były przez (...) S.A. z siedzibą we W.. Jak wynika z treści § 1 ust. 6 umowy Cedent oświadczył, że przenosi na Cesjonariusza Wierzytelności wymienione w Załączniku nr 1 do umowy za wynagrodzeniem i na warunkach określonych w umowie, a Cesjonariusz oświadczył, że Wierzytelności nabywa za cenę i na warunkach określonych w umowie Wraz z wierzytelnościami przechodzą na Cesjonariusza wszelkie związane z nimi prawa, w tym zwłaszcza roszczenia o dalsze należne odsetki, koszty procesu, koszty zastępstwa procesowego i zastępstwa w postępowaniu egzekucyjnym oraz prawa wynikające z umów prawnego zabezpieczenia. Jako załącznik umowy wymienione zostały, między innymi, Wierzytelności w formie papierowej (Załącznik nr 1) i w formie elektronicznej (Załącznik nr 2).

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności k. 10-10v.)

(...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w W. dniu 20 czerwca 2017 r. wystawił wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego nr (...), w którym oświadczył, że przysługuje mu wobec P. F. wierzytelność, wynikająca z umowy bankowej w wysokości 1421,92 zł, na którą składa się należność z tytułu kapitału – 395,64 zł, 876,28 zł odsetek oraz 150,00 zł kosztów.

(dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych k. 4)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Faktem niekwestionowanym jest okoliczność, że pozwany pozostawał w stosunku zobowiązaniowym ze (...) Bankiem (...) S.A. w L.. Umowa była zawarta prawie 16 lat temu, a pozwany w niniejszym postępowaniu podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

W ocenie Sądu pozwany podnosząc zarzut przedawnienia skutecznie uchylił się od obowiązku zaspokojenia zobowiązania, nawet przy założeniu, że takowe faktycznie istnieje. Powód nie wskazał żadnych okoliczności, które mogłyby świadczyć, że roszczenie nie uległo przedawnieniu. Nie dołączono do pozwu żadnych dokumentów na tę okoliczność.

Zgodnie z treścią przepisu art. 117 kc, z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, roszczenia majątkowe ulegają przedawnieniu. Po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia. Jednakże zrzeczenie się zarzutu przedawnienia przed upływem terminu jest nieważne (§2).

W przedmiotowej sprawie powód niewątpliwie dochodzi roszczenia majątkowego – domaga się bowiem zasądzenia na jego rzecz od pozwanego kwoty 1421,92 zł wraz z odsetkami. Zgłoszone przez powoda roszczenie nie jest objęte żadnym wyjątkiem od zasady przedawniania się roszczeń majątkowych.

Terminy przedawnienia roszczeń majątkowych reguluje przepis art. 118 kc (stanowiący *lex generalis*), który wskazuje, że jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Roszczenie dochodzone przez powoda bez wątpienia związane było z prowadzoną przez (...) Bank (...) S.A. w L. działalnością gospodarczą, a zatem termin przedawnienia tego roszczenia wynosi 3 lata. Jak wynika z treści przepisu art. 120 § 1 kc, bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. W niniejszej sprawie umowa z

Bankiem zawarta została w 2001 r., nie została wypowiedziana. Zatem niewątpliwie wymagalność liczyć należy z upływem ostatniego dnia terminu zapłaty ostatniej raty. Jednakże z umowy nie sposób wywieść od kiedy te 12 rat miało być płatne ani kiedy przypadał termin zapłaty ostatniej raty. Sąd przyjął, że termin pierwszej wpłaty wyznaczono na kolejny miesiąc od zawarcia umowy, czyli na 17 styczeń 2002 r. Zatem wpłata ostatniej raty winna nastąpić 17 grudnia 2002 r. i to od tej daty należy liczyć 3-letni termin przedawnienia roszczenia. W związku z powyższym przedawnienie roszczenia wynikającego z przedmiotowej umowy nastąpiło z dniem 17 grudnia 2005 r. Pozew zaś został złożony 30 czerwca 2017 r. (data nadania).

Przedawnienie jest instytucją prawa bezwzględnie obowiązującego (*ius cogens*) i regulujące je przepisy nie mogą być uchylone lub zmienione wolą stron – zgodnie z treścią przepisu art. 119 kc, terminy przedawnienia nie mogą być skracane ani przedłużane przez czynność prawną.

Należy zauważyć, iż zgodnie z treścią przepisu art. 117 § 2 kc sam upływ terminu przedawnienia nie wywołuje skutku przedawnienia, lecz powoduje powstanie po stronie tego, przeciw komu przysługuje roszczenie, uprawnienia do uchylenia się od jego zaspokojenia. Dotyczy to nie tylko roszczenia głównego, ale i odsetek za opóźnienie (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 10.11.1995r., III CZP 156/95). Ten przeciwko komu roszczenie przysługuje, zachowuje pełną swobodę korzystania z przedawnienia, chyba że po upływie terminu przedawnienia, zrzeka się tego zarzutu. Pozwany w niniejszej sprawie nie zrzekł się korzystania z zarzutu przedawnienia.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że P. F. skutecznie podniósł zarzut przedawnienia roszczenia powoda. Skorzystanie przez pozwanego z przysługującego mu prawa i uchylenie się od zaspokojenia roszczenia obliguje Sąd do oddalenia żądania pozwu obejmującego przedawnione roszczenie.

W tym stanie, na podstawie powołanych przepisów, Sąd powództwo oddalił.